

Profetioiden perustukset

”Minä kuulin Herran äänen sanovan: – Kenet minä lähetän? Kuka lähtee sananviejäksi? Niin minä vastasin: – Tässä olen, lähetä minut!” (Jes. 6:8.)

Avaintekstit:

Jes. 6:6-8;
1. Moos. 3:21-24;
Hes. 1:4-14;
Ilm. 4:1-11;
4. Moos. 2:3-25;
Jes. 14:12-14.

Jumalan oikeus hallita maailmankaikkeutta perustuu hänen asemaansa kaiken luojana (Ilm. 4:11) sekä hänen luonteeseensa. Ymmärtäessämme paremmin Jumalan vanhurskasta luonnetta alamme ymmärtää, miten ja miksi syntiset ihmiset jäävät vaille Jumalan kirkkautta (Room. 3:23).

Tällä viikolla tarkastelemme tarkemmin valtaistuinsalin näkyä ja pohdimme ihmissuvun suhdetta pyhään Jumalaan sekä miten Kristuksen uhri palauttaa meidät ennallemme ja tuo meidät Jumalan valtaistuimen lähelle. Jumala suunnittelee palauttavansa meidät ennallemme, ei vain yksilöinä vaan myös ihmiskunna, niin että me jälleen kerran heijastamme hänen kirkkauttaan muulle luomakunnalle. Tutkimalla Raamattua eteenpäin voimme löytää tärkeitä vihjeitä, jotka auttavat meitä ymmärtämään ja arvostamaan sitä korkea-arvoista kutsua, jonka Jumala on ulottanut meihin, anteeksiannetulle ja lunastetulle syntiselle ihmissuvulle.

Ihmisten kapina päättyy lopulta ainiaksi. Mikä tärkeintä, Jumalan rakastava, itsensä kieltävä ja uhrautuva luonne tulee loistamaan vielä kirkaampana kuin se loisti hänen alkuperäisessä suunnitelmassaan ihmiskuntaa varten. Vaikka Jumala ei koskaan tarkoittanut, että ihmiskunta lankeaisi, ristin kautta Jumalan rakastava luonne tulee esille upealla tavalla.

Tämä tutkistelu on sapatiksi 17.5.2025

TÄSSÄ OLEN, LÄHETÄ MINUT

Vuosia sitten eräs seurakunta päätti kunnostaa vanhan kellarikerroksen uudeksi kokoontumistilaksi. Yhtenä ensimmäisistä asioista he asensivat uudet valot, sillä he uskoivat, että ne saisivat tilan näyttämään kauniimmalta. Kun valot oli asennettu, tila näytti kuitenkin vielä pahemmalta, koska kirkkailla valoilla on tapana paljastaa puutteet.

Jesajan häikäisevä näky Jumalan valtaistuimesta jätti hänet tuskallisen tietoiseksi omista puutteistaan. "Voi minua", hän valitti, "minä hukun! Minulla on saastaiset huulet, ja saastaiset huulet on kansalla, jonka keskellä elän, ja nyt minun silmäni ovat nähneet Kuninkaan, Herran Sebaotin." (Jes. 6:5.) Me tuntisimme samoin, jos meidät yhtäkkiä saatettaisiin Herran läsnäoloon. Tuo valo on riittävän kirkas poistamaan kaikki tekosyytämme. Jumalan läsnäolossa tunnemme olevamme kadotettuja. Jesajaa odotti hänen elämänsä yllätys.

Lue Jes. 6:6-8. Jesaja tiesi, että synty tarkoittaa sitä, että me hukumme. Synnin palkka on kuolema. Mutta sen sijaan, että Jumala jättäisi meidät synnin seurausten armoille, hän vetää meidät lähemmäs itseään. Mikä oli tämän kohtaamisen lopputulos, ja miksi se on tärkeä?

Jesajan synnit sovitettiin, kun serafi otti alttarilta hiilen ja kosketti sillä hänen huuliaan. Kyseessä oli todennäköisesti suitsutusalttari, jonka äärellä Jumalan kansa rukoili ja sen puolesta rukoiltiin (ks. Ilm. 8:3, 4). Hänen syntinsä oli annettu anteeksi, ja hänen katsottiin nyt kelpaavan seisomaan Jumalan läsnäolossa – ja vielä enemmän, hänet myös valtuutettiin edustamaan Jumalaa maailmalle.

On mielenkiintoista, että sana "serafi" tarkoittaa "palavaa olentoa". Huomaa, miten Jeesus kuvaa Johannes Kastajan palvelustyötä Joh. 5:35: "Johannes oli kirkkaalla liekillä palava lamppu, mutta vain hetken aikaa te halusitte nauttia hänen valostaan." Vaikka Johannes oli tietenkin myös itse armoa ja pelastusta tarvitseva syntinen, hänen palvelutyönsä viittasi siihen ainoaan, joka saattoi osoittaa armoa ja tuoda pelastuksen.

Jeesus tuli Isän kirkkauden täydelliseksi edustajaksi – ja lisäksi Jumala lähetti profeetan, syntisen, jolla oli samanlainen tehtävä suoritettavanaan kuin yhdellä taivaan serafeista.

KAKSI KERUBIA

Heti kun ensimmäiset vanhempamme karkotettiin Eedenin puutarhasta, Jumala antoi lupauksen Messiaasta (1. Moos. 3:15). Sitten Jumala asetti Eedenin portille voimallisen symbolin: kaksi kerubia, joiden välissä oli salamoiva, leimuava miekka.

Lue 1. Moos. 3:21-24. Mikä tehtävä kerubeille annettiin - ja miksi?

Vaikka kerubeille todellakin annettiin tehtäväksi estää syntisiä pääsemästä elämän puun luo (1. Moos. 3:22), ne olivat myös toivon ja lupauksen symboli siitä, että jonain päivänä ihmiset palaisivat paratiisiin. "Eedenin paratiisi pysyi maailmassa kauan senkin jälkeen, kun ihminen oli karkotettu sen viihtyisiltä poluilta. Langenneen ihmissuvun sallittiin kauan katsella viattomuutensa kotia - vain vartioivat enkelit estivät heiltä pääsyn sinne. Jumalallinen kirkkaus näkyi kerubien vartioimalla paratiisin portilla. Sinne Adam tuli poikiensa kanssa palvomaan Jumalaa. Siellä he uudelleen lupasivat noudattaa sitä lakia, jonka rikkominen oli karkottanut heidät Eedenistä. - - Mutta lopullisessa ennalleen asettamisessa, jolloin Jumala luo 'uuden taivaan ja uuden maan' (Ilm. 21:1), se palautetaan ihanammaksi kaunistettuna kuin se alussa oli-kaan." (1AO 44.)

Myös 1. Moos. 3:24 sanamuoto on mielenkiintoinen: Raamattu osoittaa, että Jumala "asetti" kerubit Eedenin itäpuolelle, ja tässä käytetty hepreankielinen sana on *šākan*, joka on juurisana pyhäkköteltalle (vrt. 2. Moos. 25:9; 4. Moos. 3:26), jossa Jumalam kirkkaus oli läsnä kansansa keskuudessa. Vaikka yleinen termi *š'kīnā* [Jumalan kirkkaus] ei esiinny Raamatussa, sekin perustuu *šākan*-sanaan. Kirjaimellinen käännös sanasta *šākan* voisikin kuulua: "Jumala asetti kerubit telttailemaan Eedenin puutarhan itäpuolelle."

Raamatussa kerubit liitetään Jumalan läsnäoloon (ks. 1. Aik. 13:6; Ps. 80:2; Jes. 37:16) ja erityisesti hänen valtaistuimeensa, joka on paikka, jossa hänen nimeään julistetaan. Meidän on hyvä huomata Ilmestyskirjan 4. ja 5. luvussa Jumalan valtaistuimen äärellä olevat 24 vanhinta, jotka ylistävät Jumalaa ja julistavat hänen oikeuttaan hallita, koska hän on luonut kaiken (Ilm. 4:11). Tämä voi auttaa meitä ymmärtämään valtaistuinsalin näkymää ja osaamme anteeksiannettuina syntisinä suhteessa Luojaamme.

KUIN PALAVAT HIILET

Kerubit esiintyvät kaikkialla Vanhassa testamentissa joko elävinä olentoina (Hes. 10:8) tai niitä kuvaavina kultaisina symboleina (2. Moos. 25:18). Ne kuvataan usein seisovan välittömästi Jumalan valtaistuimen vieressä ja säteilevän hänen kirkkauttaan maailmankaikkeuteen. Kerubeja on myös kirjailtu kaikkeinpyhimmän edessä olevaan väliverhoon (2. Moos. 26:1). Psalmeissa Jumalan valta yli luomakunnan kuvataan runollisesti siten, että hän ratsastaa kerubeilla läpi tuulten (Ps. 18:11). Jumala käski, että liitonarkun päällä tuli olla kaksi kokonaan kultaista kerubia, joiden siivet oli ojennettu toisiaan kohti (2. Moos. 25:18-20).

Lue Hes. 1:4-14. Mitä yhtäläisyyksiä näet tämän raamatunkohdan sekä Jes. 6:1-6 ja Ilm. 4:1-11 kuvattujen näkymien välillä?

Hesekielille esitetään vaikuttava näytös Jumalan voimasta. Näkymä on aluksi hämmentävä, sillä se vastaa sitä ahdinkoa, jossa Jumalan kansa oli sillä hetkellä: valittu kansa ei ollut luvatussa maassa vaan Babylonin vankeudessa. Kun Hesekiel tutkii edessään olevaa näkymää, hän katsoo ylös ja näkee Jumalan valtaistuimen kaiken yläpuolella.

Huomaa merkittävät yhtäläisyydet muiden valtaistuin-näkyjen kanssa. Hesekielin näkemillä elävillä olennoilla on samanlaiset kasvot kuin Johanneksen näyssä: leijona, kotka, härkä ja ihminen.

Hesekielin alkuperäisessä kuvauksessa ei nimenomaisesti nimetä näitä salaperäisiä olentoja, joilla on neljät kasvot. Myöhemmin, toisessa näkymässä valtaistuinsalista (ks. Hes. 10:1-21), niitä kutsutaan kerubeiksi, ja löydämme sieltä myös palavat hiilet, jotka ovat myös Jesajan näyssä koskien serafeja. Niillä on samanlaiset kasvot kuin Johanneksen näyssä mainituilla elävillä olennoilla.

Aina kun näemme Jumalan valtaistuimen – olipa se sitten liitonarkussa, joka toimi Jumalan ja Mooseksen tapaamispaikkana (2. Moos. 25:22), tai profeettojen henkeäsalpaavissa näyissä – kerubit ovat aina paikalla. Ne ovat läheisesti sidoksissa Jumalan valtaistuimeen. Kaikki Jumalan luodut on suunniteltu heijastamaan hänen kirkkauttaan – olipa kyse sitten hänen kuvakseen luodusta ihmissuvusta tai enkeliolennoista, jotka on sijoitettu välittömästi hänen loistavan valtaistuimensa viereen.

JUMALA KANSANSA KESKUU- DESSA

Jumala oli läsnä pilvessä, kun hän johdatti israelilaisia matkalla luvattuun maahan. Kun pilvi pysähtyi, kansa pystytti pyhäkköteltan, ja sitten heimot pystyttivät leirinsä sen ympärille - kolme heimoa kullekin sivulle. Jumala laskeutuisi olemaan läsnä kaikkeinpyhimmässä ja asettuisi asumaan kansansa keskelle.

Jokaisella telttamajan neljällä sivulla oli yksi hallitseva heimo. Mitkä nämä neljä hallitsevaa heimoa olivat 2. Mooseksen kirjan mukaan?

4. Moos. 2:3 (itä): _____

4. Moos. 2:10 (etelä): _____

4 Moos. 2:18 (länsi): _____

4. Moos. 2:25 (pohjoinen): _____

Huomaa, että jokainen hallitseva heimo käytti omaa "tunnustaan" tai erityislippuaan osoittaakseen, keitä he olivat. Vaikkei Raamatussa kuvailla yksiselitteisesti, mitä kuvia näissä tunnuksissa oli, on olemassa eräs löyhästi 1. Moos. 49 ja 5. Moos. 33 heimojen erityispiirteisiin perustuva mielenkiintoinen perimätieto. Sen mukaan yksi kyseisten heimojen neljästä kasvosta liitetään yhteen neljästä ilmansuunnasta. "Rabbiinisen perimätiedon mukaan Juudan lipussa oli leijonan kuva, Ruubenin lipussa ihmisen kaltaisen tai ihmisen pään kuva, Efraimin lipussa härän kuva ja Danin lipussa kotkan kuva, joten näissä neljässä lipussa oli edustettuna neljä elävää olentoa, jotka yhdistetään Hesekielin kuvaamiin kerubimaisiin olentoihin." - Carl Friedrich Keil ja Franz Delitzsch, *Commentary on the Old Testament*, osa 1 (Peabody, MA: Hendrickson, 2011), s. 660.

Perimätietoon voi tietysti sisällyttää liikaa, mutta on silti mielenkiintoista verrata tätä muinaista perimätietoa Raamatun kuvaukseen uudesta Jerusalemistä. Tässä on mielenkiintoinen kuvio: kaupungin kaikilla neljällä sivulla on portit, jotka kukin edustavat kolmea heimoa (Ilm. 21:12, 13).

Sekä Israelin leirin että uuden Jerusalemin kuvaukset korostavat yhtä ratkaisevaa tosiasiaa: Jumala aikoo vetää ihmiskunnan lähelle valtaistuintaan. Ilmestyskirja opettaa meille, että "sen temppelinä on Herra Jumala, Kaikkivaltias, hän ja Karitsa" (Ilm. 21:22).

LUCIFERIN LANKEEMUS

Tuntuu käsittämättömältä, että Lucifer eli Kointähti oli aikoinaan suojaavan kerubin, vartijaengelin, ylhäisessä asemassa Jumalan valtaistuimen vieressä. Varmastikin hänen olemassaolonsa olisi ollut apuna ilmaisemaan Jumalan kirkkautta maailmankaikkeudelle. Sen sijaan hän alkoi ajatella omaa kunniaansa Luojansa kunnian sijaan; tai tarkemmin sanottuna hän alkoi kuvitella, ettei hänelle annettu hänelle *itselleen* kuuluvaa kunnioitusta.

Lue Hes. 28:11-17 ja Jes. 14:12-14. Mikä johti Luciferin lankeemukseen? Vertaa näitä raamatunkohtia Ilm. 14:1-12 kanssa. Miten Luciferin lankeemuksen ja ihmiskunnan Kristuksessa olevan korkean aseman välinen ero vaikuttaa siihen, miten ymmärrät Ilmestyskirjan 14. luvun tapahtumat?

Lucifer poistettiin pyhäältä vuorelta, kun taas lunastetut seisovat Siionin vuorella Jumalan Karitsan kanssa. Luciferin sanotaan olleen myös Eedenissä; ihmissuku oli myös kerran siellä, mutta toisin kuin Paholaisen kohtalo, ihmiskunta palautetaan paratiisiin Kristuksen kautta. (Ks. Ilm. 22:1-3.)

Tässä yhteydessä seuraava lainaus Ellen G. Whitelta on hyvin opettavainen: "Taivas tulee voittamaan, sillä Paholaisen ja hänen enkeliensä lankeemuksen takia tyhjäksi jääneet paikat taivaassa täytetään Herran lunastetuilla." - *The Advent Review and Sabbath Herald*, 29. toukokuuta 1900.

He ovat taivaassa vain evankeliumin ansiosta. Itse asiassa evankeliumin ja lunastuksen teema esitetään havainnollisella tavalla valtaistuinsalissa Ilm. 4. ja 5. luvussa. Esimerkiksi enkelit laulavat: "Sinä olet arvollinen ottamaan kirjan ja avaamaan sen sinetit, sillä sinut on teurastettu, olet verelläsi ostanut Jumalalle ihmisiä kaikista heimoista, kaikista kielistä, kansoista ja maista." (Ilm. 5:9.) Mikä kuvaus evankeliumista, Jeesuksen kuolemasta ihmiskunnan lunastamiseksi!

Huomatkaa myös, miten kieli heijastaa ensimmäisen enkelin sanomaa, jossa meitä kutsutaan julistamaan "ikuinen evankeliumi maan asukkaille, kaikille kansoille, heimoille, kielille ja maille" (Ilm. 14:6). Mikä voimallinen ilmaisu sen täyteydestä, mitä Kristus on tehnyt maailman hyväksi. Koko maapallon historiassa ei ole yhtään ihmistä, jonka puolesta Kristus ei olisi kuollut. Heidän vain tulee tuntea ja päättää hyväksyä se.

KERTAUS

Lisäaineistoa: Lue Ellen White, *Suuri taistelu* (2023), s. 411-413, 416,417 tai *Suuri taistelu*, s. 647-650, 653-655 tai *Alfa ja omega*, osa 8, s. 171-174, 177-180 tai *Suuri taistelu*, taskup., s. 422-424, 426-428.

Paholainen, joka oli aiemmin suojaava kerubi, vartijaenkeli, yritti tuhota luottamuksen Jumalan valtaistuimeen. Jumala on sallinut langenneiden enkeleiden jatkaa kapinaansa, jotta maailmankaikkeus saisi nähdä itsekorostuksesta johtuvan pahuuden syvyyden – ja vaikka Paholainen onnistui petkuttamaan ihmissuvun liittymään sotaansa Jumalaa vastaan, Kristus kukisti hänet täydellisesti ristillä ja varmisti ihmiskunnalle paikan, jossa langenneet enkelit kerran seisoivat. Kristuksessa syntiset kääntyvät julkisesti Luciferin väitteitä vastaan. Lopputulos on tietyllä tavalla jopa suurempi ilmestys Jumalan hyvyydestä ja rakkaudesta kuin mitä oli ennen Luciferin lankeemusta. Vaikka Jumala ei koskaan määrännyt, että pahuutta pitäisi olla olemassa – tragediaa, jolla on ikuisia seurauksia – kun kaikki on ohi, Jumalan hyvyys ja rakkaus tulee ilmeiseksi tavalla, jota muutoin ei olisi koskaan tapahtunut.

Kristus ”katsoo lunastettuja, hänen kuvansa kaltaisiksi uudistettuina, ja jokaisessa sydämessä on täydellinen jumalallisen kosketuksen jälki. Kaikilla kasvoilla on heijastus heidän kuninkaastaan. Hän pitää heitä palkkana ahdistuksestaan (vrt. Jes. 53:11) ja on tyytyväinen. Sitten hän lausuu äänellä, jonka kuulevat sekä vanhurskaiden että jumalattomien joukot: ’Katsokaa, mitä minun verelläni on ostettu! Heidän vuokseen minä kärsin, heidän vuokseen minä kuolin, jotta he voisivat koko ikuisuuden olla kanssani.’ Valkopukuinen joukko valtaistuimen ympärillä kohottaa kiitoslaulun: ’Karitsa, joka on teurastettu, on arvokas saamaan vallan, rikkauden, viisauden ja voiman, kunnian, kirkkauden ja ylistyksen.’ (Ilm. 5:12.)” (ST2023 413.)

Keskustelunaihe:

Kuvittele seisovasi Jumalan edessä siten, että jokainen virhe, jokainen luonteenvika, jokainen väärä teko, jokainen väärä ajatus, jokainen väärä motiivi on täysin paljastettuna hänen edessään! Mitä ansaitsisit oikeutetusti ja oikeudenmukaisesti? Mikä sitten on ainoa toivosi? Miksi Jumalan vanhurskaiden, joka ”tulee uskosta Jeesukseen Kristukseen, ja sen saavat omakseen kaikki, jotka uskovat” (Room. 3:22) on peitetävä meidät nyt sekä tuomiolla, kun tarvitsemme sitä eniten? Lyhyesti sanottuna, miksi tarvitsemme evankeliumia?